

סי' ו' אות י' ועיין ב"ש אות י"ג שכתב וז"ל ואם יש לאחד שני שמות חול כותבין ע"ש השני דמתקרי, והרב טיב גטין שם ס"ק י"א כתב טעם בדבר דכששני השמות הם בלשון לעז אין להם מעלה זה מזה וז"ל אם השם שנותן בראשונה לא היה רק שם חול ושוב ע"י סיבה נתוסף לו עוד שם אין גריעות לשם השני מהראשון ולומר שזה כינוי לזה דמכנין אותו ואינו כן דלאותן שמכנין לו כן הוא להם שם העצם כמו השם הראשון לאותם שקורין לו בו, ולכן אף שהאחד עיקר והשני טפל אין טפלותו לענין שיגרע ערכו משם העצם רק לענין שאין רגילותו כמו השם הראשון ומחמת זה נחשב הראשון עיקר אבל לא מחמת יקר וחשיבות השם עצמו דתרויהו שמות החול ניהו ולהאי מיעוטא דאיתא קמן שתופסין שם השני לעיקר הוא שם העצם להם ולא כינוי לבד ולכן אין לכתוב בשני שמות החול לשון המכונה רק דמתקרי, שאין לתת ע"ז שם עצם יותר מזה רק שזה רגיל וזה אינו רגיל ואף שכתב הגאון ט"ג דדעת רש"ל לכתוב בשתי שמות לעז המכונה. מ"מ דעת רבנן בתראי נראה דס"ל עיקר כדעת הסוברים לכתוב דמתקרי.

אות ב'

ברוריה בשם ברוריה אנו כותבים בה' לבסוף כי כן משפטו, אע"ג דמצאנו בש"ס בכמה דוכתי שכתוב גם בא' כמו במס' ע"ז דפוס וילנא דף י"ח ע"א וע"ב פעמיים בא', אבל בש"ס דפוס איזמיר מצאנו שם בע"ז דף י"ח כתוב שם ברוריה בה' אבל בפסחים דף הג"ל דפוס וילנא כתוב בא' עי"ש וכן בתוספתא דכלים פ"א ה"ג כתוב שם שתי פעמים בא' וכן יש הרבה מקומות בש"ס כתוב שם ברוריא בא', אפ"ה אין ראיה מזה לכתוב בא' משום דאפשר לומר דבעלי הדפוס טעו וכתבו בא' וכ"ש ממש"כ העזוז"ן באות עקיבא ד"ה ולענ"ד עי"ש, וכל שם שיש לו פנים לכאן ולכאן טפי עדיף לכותבו בה', משום דאפי' תימא דמשפט כתיבתו בא' אם כתב ה' במקום א' יש צדדים רבים להכשיר טפי מאם משפט כתיבתו בה' וכתב בא' דיש צדדים רבים לחוש ולפוסלו עי"ש, ולכן אנו כותבים שם ברוריה בה' ועיין באות כ"א.

בתי עיין שד"ח מערכת גט סימן ל"א אות ז' דף רט"ו ריש עמוד א' בשם בידה שהביא משם הרב גט פשוט, ועזוז"ן בשם שלום משם אביה אנו יודעים בשם יזה וכו' ע"ש ועיין באות כ"ב ושס"ו.

ביבי שיריין משפט כתיבתו עיין אות י"ד י"ג.

ביבי ג'אן משפט כתיבתו עיין אות תקס"ט.

באדאם משפט כתיבתו עיין אות תקי"ז, בלע"ז לשקדים קורין "באדאם" ושם זה משותף לזכר ולנקבה.